

nødvendigste Tid. Det er altsaa ingenlunde af Hensyn til at se dette Lovforslag hurtigere fremmet end ellers, og heller ikke, fordi jeg deri kunde — som antydet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) — se en personlig Tilfredsstillelse, at jeg anbefaler det eventuelle Udvalg en muligvis hurtig Behandling af Forslaget, men det er af det andet Hensyn, for at faae den usunde Tilstand paa Børsen til saa hurtigt som mulig at ophøre.

Søgsbro: Saavel paa Grund af, at Tiden er saa langt fremrykket, som fordi jeg ikke finder mig rigtig vel, skal jeg søge at fatte mig meget kort og ikke komme udførligere ind paa de mange Spørgsmaal, som foreligge her. Men jeg tror dog, at det er rigtigt, at jeg udtaler mig noget om min Stilling, inden Sagen slutter, da den er endel forskjellig fra deres, som hidtil have udtalt sig i dette Møde. Baae den ærede Minister og det ærede Medlem for Kolding (Berg) have betragtet Thingets Stilling til denne Sag saaledes, at man ligesom var bunden ved tidligere Udtalelser til at gaa ind paa den foreslaaede Ordning. Det har undret mig noget; thi det vil dog erindres, at saavel Regjeringen som Folkethinget, ja hele Lovgivningsmagten er gaaet ind paa at forlænge Bevillingen til de fjællandske Jernbaner 19 Aar udover den Frist, som oprindeligt var givet, saa at Regjeringen og Rigsdagen dengang maa have ment, at det ikke havde nogen Betydning saa hurtig at komme i Besiddelse af disse fjællandske Jernbaner, og hvis ikke en saadan Forlængelse var bleven vedtagen, vilde vi nu om et Aars Tid have kunnet indløse alle Aktierne til pari. Saa vilde det store Offer, som vi nu skulle bringe, ikke have været nødvendigt. Derfor tilstaar jeg, at jeg ikke havde troet, at Regjeringer saa hurtig vilde komme med et saadant Forslag, og det forekommer mig, at det ligesom er en Nemesis, at den ærede Finansminister, saavidt jeg veed, er den samme Minister, der har understrevent Forlængelsen paa 15 Aar af Eneretten for de fjællandske Jernbaner, og at det nu er ham, der kommer med dette Forslag. Vi have tidligere, naar disse Spørgsmaal om Forlængelser have været for, hørt her fra Ministerbordet udtale, at der neppe var nogen Udsigt til, at Staten nogensinde vilde anvende de store Kapitaler, der krævedes for at kjøbe de fjællandske Jernbaner, og vi have hørt en Minister udtale, at man jo havde det i sin Magt at hænge paa de fjællandske Jernbaner andre Baner, saaledes at det var urimeligt, naar det fra vor Side — thi jeg var blandt Modstanderne — blev sagt, at Indtægterne vilde stige i Aarens Løb eller dog vedblive at være 6 pCt. aarlig; i Virkeligheden vilde Udbyttet synke ned til $4\frac{1}{2}$ eller 4 pCt. Saaledes har en tidligere Indenrigsminister talt her i Thinget. Det var ikke den ærede Finansminister, men

Indenrigsministeren i Samlingen 1872—73 (Sp. 5145). Da gjaldt det at faae Rigsdagen til at gaa ind paa at forlænge Tidsfristen for Selskabets Eneret til Banernes Benyttelse. Nu derimod gjælder det om at faae Rigsdagen til at udløse den, og nu lyder Taleren jo ganske anderledes. Nu er den hele Plan bygget paa, at det er sikkert, at Selskabet vilde have en aarlig Indtægt af 6 pCt. af sine Aktier. Herom kan man dog have forskjellige Forventninger, og det kan man sige sig selv, at det er umuligt at afgjøre det i dette Dieblit. Selskabet har allerede paataget sig flere Forpligtelser, hvoraf idetmindste vi ikke kjende det finansielle Resultat. Der er f. Ex. Havnbanen. Der er neppe Tvivl om, at den ikke vil give 6 pCt., den vil maaske end ikke give Noget. Der er Frederiksundsbanen, som nylig er aabnet. Vi vide ikke, hvorledes denne Banes Overtagelse stiller sig, og dernæst er der alle de andre Foretagender, som Selskabet neppe vilde kunde vægre sig længe ved at gaa ind paa, som ere nævnte flere Gange, og som vilde koste Millioner, hvoraf Udbyttet sikkert ikke bliver 6 pCt., f. Ex. Udvikelsen af Jernbanegaarden. Men dernæst er der ogsaa andre Omstændigheder, som vi heller ikke have noget Kjendskab til. Det er f. Ex. ikke oplyst for os, hvorledes hele Banens nuværende Tilstand er, saavel dens Bygninger som selve Banelegemet, dens Skinner, Broer osv., heller ikke dens rullende Materiel o. s. fr.; Alt dette bør man dog tage Hensyn til, thi Meget kan være gammelt. Det er jo nu allerede over 30 Aar siden, at den første Del blev bygget. Men vi veed ikke, hvorledes det er vedligeholdt, eller hvilke store Udgifter det maaske kan kræve inden meget kort Tid og derved formindste Udbyttet. Dernæst har man, synes det mig, mærkelig nok set aldeles bort fra, hvad der ellers pleier at betragtes som rette Norm for Værdierne af saadanne Eiendomme, nemlig Aktiernes Kurs paa Børsen. Vi have endogsaa i flere af de Love, hvorefter vi have anlagt private Jernbaner, saftat, at efter et vist Antal Aars Forløb skulle disse Baner kunne indkjøbes efter Gjennemsnittet af Aktiernes Børspris i de sidste 5 Aar, saavidt jeg husker. Vi ere altsaa der gaaede ud fra, at det var en nogenlunde paalidelig Norm for saadanne Eiendommes Værdi, men den er der, som sagt, ikke her taget Hensyn til. Hvis man vilde se hen til, hvad Aktierne stode i, inden Forventningerne om, at Staten vilde kjøbe dem, kom frem, altsaa inden det sidste Aars Tid, bliver Gjennemsnitskursen ikke over 108, og maaske ikke saa lidt mindre, medens man nu anslaar Værdien til 125. De Mænd, som man maa antage bedst kunne bedømme Handelsværdien af Sligt — i Reglen ville Børsmandene vide at slaffe sig Kundskab derom, — have altsaa ikke tapret denne Eiendom nær saa højt som til det Beløb, hvorom her er Tale. Jeg kan af disse Grunde ikke Andet end tro, at Prisen er sat meget